

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/225/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014081
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2119014081.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovnej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E. XXX/XX F., G., o osvedčení, resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.6.2023, č. k. 4Nt/136/2019-74, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.02.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 26.6.2023, č. k. 4Nt/136/2019 - 74 rozhodol tato: Podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona nariaďuje odsúdenému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom XXX/XX F., G., výkon zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, v trvaní 1 (jeden) rok, 5 (päť) mesiacov a 24 (dvadsaťštyri) dní z pôvodne uloženého trestu zákazu činnosti trestným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/65/2018 zo dňa 06.11.2018, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/20/2019 zo dňa 25.06.2019 vo výmere 3 (tri) roky.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 08.08.2023 nasledovne (skrátene):

3.1. Odsúdený má za to, že ustanovenie § 70 ods. 1 TZ súd interpretoval extrémne formalisticky a bez toho, aby vzal zreteľ na osobu odsúdeného, jeho pracovné zaradenie, závažnosť jednotlivých priestupkov, ktorých sa dopustil počas trvania skúšobnej doby, ako aj ostatné okolnosti jeho života (pracovného a rodinného).

3.2. Zo šiestich priestupkov v období troch rokov prvostupňový súd vyvodil záver, že odsúdený sa neosvedčil, keď konštatuje, že spôsob života odsúdeného nie je možné hodnotiť ako vedenie riadneho života, nakoľko sa mal v skúšobnej dobe dopustiť až 6 priestupkov na úseku dopravy, ktoré konanie podľa názoru súdu nemožno hodnotiť ako ojedinelé vybočenie odsúdeného z vedenia inak riadneho života. Tu nutne poukázať najmä na to, že termín vedenie riadneho života je termín širokým, a jeho naplnenie zohľadňuje celkové správanie sa odsúdeného počas skúšobnej doby v rozličných oblastiach spoločenského života, kde súd sa dopustil nesprávnych právnych úvah vo vzťahu k posudzovaniu naplnenia tohto kritéria (§ 70 ods. 1 TZ), keďže vedenie riadneho života interpretačne a aplikačne zredukoval reštriktívnym výkladom len na riadnosť správania sa odsúdeného v oblasti cestnej premávky, a teda zjavne objekt právnej ochrany skúmaný počas skúšobnej doby zredukoval len na záujem spoločnosti na riadnom plnení povinností v oblasti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čo rezultovalo v nesprávne ustálenie toho, že odsúdený nevedol riadny život. Správanie sa v oblasti cestnej premávky je len marginálnou časťou toho, či odsúdený počas skúšobnej doby viedol riadny spôsob života alebo nie a izolovaný prístup súdu pri skúmaní tohto kritéria vyplývajúceho z § 70

ods. 1 TZ nevyhnutne viedol k nesprávosti jeho zistení, keďže skúmanie tejto oblasti je len časťou celkovej mozaiky v podobe spôsobu života, ktorý odsúdený v skúšobnej dobe viedol. Záver, že odsúdený nevedol riadny život, je neudržateľný, nepreskúmateľný a neodôvodnený, pričom nutne prizvukovať, že je to v príkrom rozpore so skutočnosťou, keďže odsúdený sa nedopustil žiadneho trestného činu, žiadnych správnych deliktov nad rámec bagateľnej protiprávnej činnosti klasifikovanej ako priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a príkladne si plnil svoje ostatné spoločensko-právne povinnosti v rovine vzorného manžela, vzorného otca, vzorného vrcholového manažéra a bol a je nápomocný územnej samospráve v mieste, kde býva, čiže možno zhrnúť, že nie len dbal o maximálnu prevenciu páchania protiprávnej činnosti, kde vybočenia z tohto sledovaného cieľa možno hodnotiť ako absolútne bagateľné a v spoločnosti frekventované aj u ostatných občanov, ale snažil sa aj proaktívne prospievať svojou činnosťou spoločnosti, kde si riadne plnil jemu zverenú povinnosť a súčasne bol aktívny aj v oblastiach, kde ho žiadne povinnosti nezaväzovali, no aj napriek tomu sa snažil a snaží byť svojmu okoliu nápomocný v maximálne možnej miere.

3.3. Vyššie uvedené úvahy súdu nutne považovať za extrémne formalistické a neudržateľné, keď súd nevzal do úvahy skutočnosť, že odsúdený je toho času C. C. a H. G. Trnavskej vodárenskej spoločnosti, a. s., so sídlom Priemyselná 10, 921 79 Piešťany, IČO: 36 252 484 a v súvislosti s výkonom svojej funkcie, ktorú vykonáva od 18.03.2020 používa motorové vozidlo na dennej báze a jeho ročný nájazd kilometrov predstavuje cca 39000 km, čo je v porovnaní s priemerným vodičom extrémne vysoký ročný nájazd. Na tieto prednesené argumenty (bod 2 a 3 odôvodnenia) nutne v duchu rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva, nahliadať ako na argumenty absolútne podstatného charakteru, kde opomenutie reagovania na ne, resp. opomenutie ich zohľadnenia v myšlienkových úvahách súdu je porušením práv odsúdeného vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko až argumentácia súdu reflektujúca resp. reagujúca na všetky podstatné argumenty sa považuje za riadne odôvodnenie rozhodnutia (individuálneho právneho aktu) – uvedené jednoznačne vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva.

3.4. Je potom logické, že ak niekto používa motorové vozidlo neustále, riziko porušenia pravidiel cestnej premávky je vyššie oproti osobe, ktorá vozidlo používa zriedka alebo vôbec, pričom ide o nedbanlivostné formy zavinenia pri spáchaní predmetných priestupkov. Okrem toho, nutne poukázať na skutočnosť, že odsúdený nepoužíva motorové vozidlo za účelom voľnočasových aktivít, ale toto používa na plnenie pracovných úloh vrcholového manažéra, ktorého pracovný program je plný rôznych povinností na odlišných miestach, a to každý deň. Ak by sa súd sústredil na vyhodnotenie toho, že pri ročnom nájazde cca 39000 km je spáchanie v priemere dvoch priestupkov ročne skutočne zanedbateľným prešľapom, nemohol by dospieť k záveru, že odsúdený sa neosvedčil a že nevedol riadny život.

3.5. Súd nevzal do úvahy ani závažnosť jednotlivých priestupkov, za ktoré bol odsúdený potrestaný. V tomto smere je kľúčovou nie informácia o tom, že došlo k prekročeniu rýchlosti odsúdeným, ale najmä výška uloženej sankcie, keď táto bola zanedbateľná a to až tak, že v jednom prípade predstavovala pokuta výšku 5 Eur, v troch prípadoch predstavovala pokuta výšku 10 Eur a v dvoch prípadoch bola pokuta vo výške 20 Eur. Z výšky pokút je zrejmé, že závažnosť priestupkov spáchaných odsúdeným bola veľmi nízka až zanedbateľná, čo v spojení s dĺžkou skúšobnej doby a počtom ročne najazdených kilometrov nemôže byť vyhodnotenú ako nevedenie riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Tu sa apeluje na odvolací súd, aby zohľadnil materiálnu stránku uvádzaných priestupkov, kde výpovednú hodnotu má hlavne výška uloženej sankcie a teda možno konštatovať že priestupkami chránené právom chránené záujmy (v rámci objektu priestupku) mohli byť (ak vôbec) ohrozené alebo porušené tak marginálnym a zanedbateľným spôsobom, že si to v rovine úvah súdu o naplnení kritéria vedenia riadneho života u odsúdeného nezasluhuje bližšiu pozornosť, pričom sa prizvukuje, že ani jeden priestupok nebol spáchaný v úmyselnej forme zavinenia a úhrada sankcie je skôr vyjadrením toho, že ako plne vyťažený človek chcel mať odsúdený od danej veci pokoj a nejedná sa o uznanie vlastných pochybení, ktoré neboli úmyselné.

3.6. Odsúdený je vrcholovým manažérom veľkej obchodnej spoločnosti, pričom motorové vozidlo potrebuje za účelom plnenia jeho pracovných úloh. Osobný život odsúdeného je príkladný. Tento je ženatý a nikdy nebol rozvedený, vychoval dve deti, ktoré sú samostatné a vedú rovnako riadny život, pričom odsúdený je osobou, ktorá požíva všeobecný rešpekt. Skutočnosť, že sa v minulosti dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol odsúdený a prijal trest, pričom v skúšobnej dobe nespôsobil žiadnu dopravnú nehodu a nikoho neohrozil na živote a zdraví, nebola súdom vôbec vzatá na zreteľ.

3.7. V konaní došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania podľa § 2 ods. 2 TP „Do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.“ a zásah, ktorý bol realizovaný tým, že sa odsúdený domnelo neosvedčil nezohľadňuje ani jeho dôstojnosť a ani

jeho potreby, je zjavne neprimeraným a vedie k drakonickému vplyvu na život odsúdeného, kde sa týmto drasticky reštriktívne vplyva na možnosť efektívneho výkonu jeho pracovnoprávných a iných povinností a teda možno súčasne zhrnúť, že napadnuté rozhodnutie je súčasne nedôvodne penalizačným vo vzťahu k Trnavskej vodárenskej spoločnosti, a. s., ktorá sa na efektívnu činnosť svojho generálneho riaditeľa a predsedu predstavenstva spolieha.

3.8. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odsúdený žiada, aby Krajský súd v Trnave postupom podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava vo veci sp. zn. 4Nt/136/2019 zo dňa 26.06.2023 a aby rozhodol vo veci sám tak, že vysloví, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Prvostupňový súd napadnutým uznesením rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieňného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorá bola odsúdenému stanovená uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2020 sp. zn. 4Nt/136/2019, ktorým tento súd rozhodol o podmieňňnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorý trest bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/65/2018 zo dňa 06.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/20/2019 zo dňa 25.06.2019. Súd odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, ktorá plynula od 18.01.2020 do 18.01.2023.

8. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „vyhodnotil všetky vykonané dôkazy a dospel k záveru, že spôsob života odsúdeného v skúšobnej dobe podmieňňného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, nie je možné po všetkých stránkach hodnotiť ako riadny život. Odsúdený sa síce nedopustil ďalšej trestnej činnosti, bol však v tejto skúšobnej dobe až 6 - krát postihnutý za spáchanie priestupku. Súd považuje za významné najmä to, že všetky priestupky boli spáchané na úseku dopravy. V prípade týchto priestupkov, za ktoré bol odsúdený aj postihnutý, nešlo o ojedinelé vybočenie odsúdeného z vedenia inak riadneho života, odsúdený páchal priestupky opakovane, pričom ani sankcie za ne uložené ho nevedli k tomu, aby sa ich do budúca už vyvaroval. Na základe uvedených zistení tak nemohol súd vysloviť záver o tom, že by odsúdený v určenej skúšobnej dobe viedol riadny život v zmysle § 70 ods. 1 Trestného zákona, a preto je potrebné, aby si zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu riadne vykonal.“

9. Súd pritom vychádzal z výsledkov dokazovania, podľa ktorých odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieňňného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti, no spáchal v skúšobnej dobe 6 priestupkov, a to v dňoch 03.09.2020, 16.05.2022, 18.07.2022, 11.11.2022, 23.06.2020 a dňa 17.03.2021. Všetky priestupky sa týkali porušenia pravidiel cestnej premávky. Odsúdenému bola uložená pokuta vo výške 10,- eur za priestupok, ktorého sa dopustil dňa 03.09.2020 (prekročenie max. povolenej rýchlosti v obci), pokuta vo výške 10,- eur za priestupok, ktorého sa dopustil dňa 16.05.2022 (prekročenie max. povolenej rýchlosti), pokuta vo výške 20,- eur za priestupok, ktorého sa dopustil dňa 18.07.2022 (prekročenie rýchlosti), pokuta vo výške 20,- eur za priestupok, ktorého sa dopustil dňa 11.11.2022 (prekročenie rýchlosti v obci),

pokuta vo výške 5,- eur za priestupok, ktorého sa dopustil dňa 23.06.2020 (neumiestnenie parkovacieho lístka) a pokuta vo výške 10,- eur za priestupok, ktorého sa dopustil dňa 17.03.2021 (porušenie ust. § 22 ods. 1 písm. m) a § 25 ods. 1 písm. o) zákona č. 8/2009 Z. z. - priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky).

10. Sťažnostný súd konštatuje, že prvostupňový súd zistil všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie a tieto vyhodnotil správne. S jeho závermi, ktoré sú citované v predchádzajúcom bode, sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje.

11. Odsúdený vo svojej sťažnosti nepopiera spáchanie priestupkov, ktoré viedli prvostupňový súd k vydaniu napadnutého uznesenia. Ponúka iné hodnotenie týchto skutočností a zdôrazňuje, že prvostupňový súd posúdil zistené skutočnosti extrémne formalisticky a bez toho, aby vzal na zreteľ osobu odsúdeného, jeho pracovné zaradenie a závažnosť jednotlivých priestupkov, ktorých sa dopustil. Naproti tomu poukazuje na to, že správanie sa v oblasti cestnej premávky je len marginálnou časťou toho, či odsúdený počas skúšobnej doby viedol riadny spôsob života alebo nie. Poukazuje na to, že odsúdený si počas plynutia skúšobnej doby príkladne plnil svoje ostatné spoločensko - právne povinnosti v rovine vzorného manžela, vzorného otca, vzorného vrcholového manažéra a bol aj nápomocný územnej samospráve v mieste jeho bydliska. Zdôrazňuje ďalej, že odsúdený pri vykonávaní svojho povolania ročne najazdí veľké množstvo kilometrov, nepoužíva motorové vozidlo za účelom voľnočasových aktivít, ale na plnenie pracovných úloh vrcholového manažéra, čo prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil.

12. K tomuto sťažnostný súd uvádza, že uvedomenie si dôležitosti dodržiavať všetky pravidlá a predpisy na úseku cestnej premávky, malo byť odsúdenému zrejmé od začiatku plynutia skúšobnej doby, stanovenej pri podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Správanie odsúdeného páchatel'a trestnej činnosti, ktorý v priebehu tejto skúšobnej doby spácha viacero priestupkov v súvislosti s vedením motorového vozidla, nesvedčí o tom, že podmiennečné upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti splnilo svoj zámer. Upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti je podmiennečné, teda je podmienené práve takým správaním, ktoré je kvalitatívne na vyššej úrovni, ako správanie iného vodiča, ktorý nie je v „režime“ podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Rovnaké porušenie zákona má pri rôznych druhoch páchatel'ov rôzne následky. Vedenie riadneho života počas plynutia skúšobnej doby je primárne potrebné vzťahovať k uloženému trestu, u ktorého došlo k podmiennečnému upusteniu od výkonu jeho zvyšku, teda vo vzťahu k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. U odsúdeného, ktorému súd podmiennečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, súd predpokladal, že čiastočný výkon tohto trestu bol v jeho prípade dostatočný a vo výkone trestu nie je potrebné pokračovať. Tento predpoklad sa overuje sledovaním jeho správania počas plynutia určenej skúšobnej doby. Dôvody na záver o osvedčení alebo neosvedčení je potrebné posudzovať komplexne, napr. vzhľadom na počet spáchaných správnych deliktov a ich závažnosť, počet spáchaných trestných činov a ich závažnosť, osobitne s prihliadnutím na formu zavinenia trestného činu, a to všetko v kontexte predchádzajúcej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený. Zreteľ je potrebné brať najmä na skutočnosť, či je pokračovanie výkonu trestu nevyhnutné na naplnenie účelu trestu.

13. V preskúmvanej prípadе sa odsúdený počas plynutia skúšobnej doby dopustil spáchania celkovo šiestich priestupkov na úseku cestnej premávky. Sťažnostný súd čiastočne súhlasí s námietkami odsúdeného o marginálnom významné spáchaných priestupkov, no iba vo vzťahu k priestupkom, ktorých sa dopustil dňa 23.06.2020 a dňa 17.03.2021. Tieto spočívali v tom, že si nespĺnil povinnosť správne umiestniť parkovací lístok v motorovom vozidle. Spáchanie takýchto priestupkov možno vyhodnotiť tak, že ide o porušenia právnych povinností zanedbateľného významu, vo vzťahu k vedeniu riadneho života počas skúšobnej doby podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

14. Inak je to však s priestupkami, ktorých sa dopustil tým spôsobom, že prekročil maximálnu povolenú rýchlosť, v dvoch prípadoch išlo o prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti v obci. Takéto protiprávne konanie odsúdeného, ktorého sa dopustil jedenkrát v roku 2020 a trikrát v roku 2022, vyhodnocuje sťažnostný súd ako dostatočne závažné na to, aby odôvodňovalo rozhodnutie o nariadení výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Právne normy, ktoré stanovujú maximálnu povolenú rýchlosť pri prevádzke motorového vozidla, sú zamerané na ochranu všetkých účastníkov cestnej premávky. Povinnosť neprekročiť maximálne povolenú rýchlosť, je potrebné označiť ako dôležitú a teda jej porušenie nemožno považovať za zanedbateľné alebo marginálne a to ani vtedy, ak za porušenie tejto povinnosti bola uložená pokuta iba v malej výške, v tomto prípade 10 a 20 eur. Závažnosť spáchaných priestupkov vo vzťahu k rozhodnutiu o neosvedčení sa, vyplýva aj z toho, že odsúdený nespáchal priestupok ojedinelý, ale v období od 3.9.2020 do 11.11.2022 sa dopustil spáchania štyroch priestupkov

rovnakej povahy, z toho tri priestupky spáchal v rozpätí mesiacov máj až november 2022. To svedčí o tom, že postupne ukladané priestupkové sankcie nepôsobili na odsúdeného tým spôsobom, že by venoval väčšiu pozornosť práve dodržiavaniu tej povinnosti vodiča, za ktorej porušenie bol postihovaný. Povaha priestupkov, ktoré sú potencionálne nebezpečné pre iných účastníkov cestnej premávky, súvisí s trestným činom, za ktorý bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je svojou povahou rovnako ohrozovacím trestným činom a rovnako bol spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla.

15. Za takýchto okolností sa javí ako potrebné pokračovať vo výkone trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom výkon tohto trestu má potenciál splniť výchovný účel trestu jednak vo vzťahu k osobe odsúdeného, ale rovnako dobre splniť účel aj tzv. generálnej prevencie a odradiť ostatných občanov od páchania rovnakého druhu trestnej činnosti. Napokon, následok vydania napadnutého uznesenia spočíva v tom, že odsúdený si vykoná zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Táto sankcia nie je pre odsúdeného ako vrcholového manažéra tak závažná, aby neprímeraným spôsobom vstupovala do jeho osobného, či pracovného života a aby ho výrazne ohrozovala z pohľadu možnej straty pracovnej pozície, schopnosti prispievať k finančnému zabezpečeniu rodiny a podobne. Znamená, že na určitý čas bude musieť prispôbiť svoj pracovný a osobný život tomu obmedzeniu, že nemôže viesť motorové vozidlá. Bezpochyby by súd bol povinný inak pristupovať k posudzovaniu spáchaných priestupkov, ak by rozhodoval napr. o tom, či si odsúdený vykoná trest (zvyšok trestu) odňatia slobody.

16. Podľa názoru sťažnostného súdu, odsúdeného neospravedľuje ani skutočnosť, že je vrcholovým manažérom a pri výkone svojho povolania vo veľkej miere využíva motorové vozidlo a v tejto súvislosti najazdí mesačne veľké množstvo kilometrov, podstatne väčšie ako je obvyklý priemer. Výkon pracovnej pozície osoby v riadiacej funkcii jej nedáva žiadne výhody alebo úľavy vo vzťahu k dodržiavaniu právnych predpisov. Rovnako nemožno považovať za správnu logiku, že by takáto osoba bola vo vzťahu k iným účastníkom cestnej premávky znevýhodnená tým, že pri svojej práci musí najazdiť veľa kilometrov, čím sa zvyšuje pravdepodobnosť porušenia právnych predpisov na úseku cestnej premávky. Každý z účastníkov cestnej premávky sa vystavuje riziku porušenia právnych predpisov na úseku cestnej premávky, ktoré je o to väčšie alebo menšie, čím viac alebo menej prikladá dôležitosť dodržiavaniu pravidiel v cestnej premávke.

17. Tvrdenia odsúdeného o tom, aký vzorný spôsob života vedie v ostatných oblastiach, teda v pracovnej, rodinnej a spoločenskej, nie sú pre posúdenia vecnej správnosti napadnutého uznesenia relevantné. Vzorné správanie sa odsúdeného v iných oblastiach jeho života, neznižuje nebezpečnosť alebo závažnosť jeho konania (spáchaných priestupkov), ktoré sťažnostný súd vyhodnocuje v predchádzajúcich bodoch tohto uznesenia. Sťažnostný súd nepovažuje za chybu, pokiaľ prvostupňový súd z vlastnej iniciatívy neskúmal vedenie riadneho života odsúdeného v týchto iných oblastiach jeho života, na ktoré poukazuje vo svojej sťažnosti. Je správne, pokiaľ prvostupňový súd považoval za rozhodujúce jeho správanie, na základe ktorého bol priestupkovo postihnutý, pretože toto sa prioritne vzťahovalo k výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, respektíve k jeho správaniu sa v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu tohto trestu. Má tak rozhodujúci význam, pre rozhodnutie o osvedčení alebo neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu tohto trestu.

18. Preto považuje sťažnostný súd napadnuté uznesenie za vecne správne a sťažnosť odsúdeného v plnom rozsahu za nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.